

Zenés mesejáték a nagyszínházban a legkisebbeknek

Pinokkió, aki életre kelt

A gyerekközönség zajos tetszésnyilvánítással, közbekiabálásokkal, dübörgő tapssal fogadta Collodi klasszikus meséjének, a Pinokkióknak csütörtöki bemutatóját a Szegedi Nemzeti Színházban.

Jó befektetés egy olyan örökzöld mesét, mint a Pinokkió színpadra állítani. Viszonylag kevés pénzből is ki lehet hozni, ugyanakkor hosszú éveken át műsoron tartható. Ha ideális címszereplőt találnak, a siker is garantált. Például Pogány Judit Kaposvárott másfél évtizeden át játszotta halatlan sikerrel a hosszú orrú bábu kedves figuráját. Nagyszerű Pinokkióra lelt most a szegedi színház is: Főző Dittát mintha erre teremteték volna. Nádszálvékony, játékosan kisfiús, remekül mozog, a hangja és a habitusa is passzol a szerephez. A gyerekek a legőszintébb kritikusok: rögtön a szívükbe zárták, kiabáltak, segíteni próbáltak neki. Már a bemutatón sztárt csináltak belőle. A produkciót rendező Galkó

Gömöri Krisztián (Róka) és Főző Ditta (Pinokkió) a Szegedi Nemzeti Színházban.

Fotó: Miskolczi Róbert

Bence nem bonyolította túl az előadást, maradt a bevált, lineáris történetmesélésnél.

Frenetikus a Róka és a Macska szerepében az összeszokott páros: Gömöri Krisztián és Boro-

vics Tamás. Nagyszerűen kihasználják a természetük, fizimiskájuk különbözőségeiből adódó lehetőségeket. Amikor megjelennek a színen, kacagató gegjeikkel, mulatságos karakterparódiá-

jukkal mindig felfrissítik az időnként hullámvölgybe kerülő előadást. Szimpatikus, hogy Gepetto mesterként Rácz Tibor megtiszteli a gyerekközönséget azzal, hogy kompaktul hozza az öreg asztalosmester figuráját. Janik Lászlónak is jól áll a lelkesedés a Táltos Tücsök szerepében. Szűcs Lajos és Somló Gábor a harsányságtól sem visszariadva, kifejezően formálják meg a rájuk bízott figurákat. Boncz Ádám kifinomult mozgással kelti életre a Nyestet, Kanóc szerepében pedig igazi, vagány kamasz. Talán több varázslatosság és báj is szorulhatott volna a Tündért játszó Czirkák Csillába. Csomor Ágnes Pillangója pedig olyan földhözragadt, unalmas, színtelen és civil, hogy érthetetlen, mit keres egy profi társulat produkciójában.

Egyszerűek, de praktikusak, ötletesek Horváth Judit díszlet-elemei, Papp János jelmezei fillérekéből is színesek és mesészerűek.

H. ZS.

A tűzoltókat riasztották a férfi megmentésére

Rémisztő reklám ijesztget a levegőben

Egy óriásplakát alá függesztett, élethű figura jókora riadalmat okozott Szegeden, a Rókusi körúton.

Jó néhány szegedit megrémített, amikor meglátták, hogy a Rókusi körüti OTP-ház oldalán egy megbillent szerelőkosárba kapaszkodó férfit himbál a szél. A védősisakot és kezeslábast viselő, csizmás alak már csak egyik kezével csimaspaszkodott a fémkosárba, úgy tűnt, nem bírja sokáig, s lezuhan a négy-ötemeletes magas-ságból. A városi tűzoltósághoz több hívás is befutott ez ügyben: az aggódo telefonálók sürgették, mielőbb hozzák le az életveszélybe került férfit.

Szerencsére a tűzoltók időben értesültek arról, hogy csupán egy hatásos reklámfogás áldozatáról

estek a jó szándékú segélykérők, így nem rendeltek el fölösleges kivonulást.

Az OTP-ház sarkáról fölnevezve látható: csupán egy beöltöztetett bábu lóg az óriásplakát alatt, amely arra szólítja föl olvasóját (és reklámot főlserelő munkást), hogy „kapaszkodjon”, mert új üzlet nyílt a városban. Hasonlóan csüngő emberből még fityeg néhány Szegeden: nem kell tőlük megijedni, csupán a fogyasztókat egyre drasztikusabban bombázó reklámkészítők agyából pattantak ki teljes fegyverzetben, mint Zeusz fejéből Pallas Athéné, bár utóbbi városvédő lándzsájával talán a hirdetők fejére húzna egyet végső csattanóként az okozott riadalomért.

NY. P.

A riadalmat okozó bábu a ház oldalán.

Fotó: Gyenes Kálmán

Alonso Alegria darabja Márkus Judittal és Janik Lászlóval a JATE-klubban

Ma este: Kötélen a Niagara felett

A kubai emigránsként az Egyesült Államokban élő Alonso Alegria Kötélen a Niagara felett című darabját játssza ma este 7 órától a JATE-klubban Márkus Judit és Janik László.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Alonso Alegria világsikerű színműve valóságos személyről, egy híres francia kötéláncosról szól, aki számtalanszor átment kötélén a Niagara felett, miközben különböző trükkö-

ket hajtott végre. Például gólyalábat kötött vagy a nyakába vett valakit. A Kötélen a Niagara felett izgalmas színpadi játék – kissé elrugaszkodva a valóságtól. Történet egy fiatalemberről, aki visszalopja az öregedő kötéláncos szívébe az elmúlt idők lelkesedését, a fiatal-ságot és talán valami mást is... Mese két ember-ről, akiknek szükségük van egymásra ahhoz, hogy önmagukra találjanak. Játék ott, ahol a legveszélyesebb játszani. Eredetileg két férfi szereplőre íródott a darab – két ember, egy öregedő és egy fiatal születendő barátságáról szól.

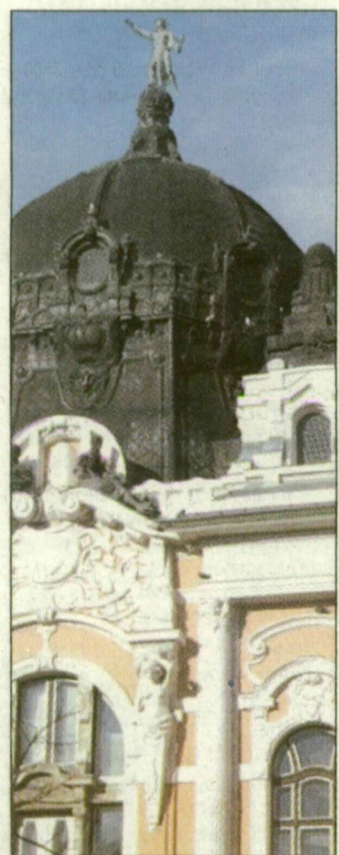
Az előadást rendező és az egyik főszerepet játszó Janik László, a Szegedi Nemzeti Színház népszerű színésze kicsit átírta és a férfi-nő kapcsolatot vizsgáló darabot varázsolt belőle. Partnerét, Márkus Juditot a Jekyll és Hyde-ban láthatta a szegedi közönség, valamint vendégszerepelt a Nemodin Színház /sona című produkciójával a régi zsinagógában.

A produkciót tavaly már játszották, a ma esti felújítás után további előadások december 3-án 19 órától és 4-én 21 órától a JATE-klubban.

A vásárhelyi Merkur-szobor

Ha valaki megérkezik Vásárhelyre és körülnéz a Kossuth téren, rögtön szemébe ötlük a „nagyதாகარék” kupolájának Mercurius-szobra. Nem lehet nem észrevenni. Hirdeti: a pénz, bár nem boldogít – kiváltképp, ha nincs –, mégis örök érvényű.

„Ki csinálta ezt a szobrot, hogy került Vásárhelyre, arról sokáig nem tudtunk semmit” – írja

A Merkur-szobor a vásárhelyi „nagyதாகარék” kupolájának tetején áll. Mercurius a kereskedők istene volt. Fotó: Tésik Attila

Kiss Lajos 1957-ben, a Vásárhelyi művészetek című művében. Kőszegfalvi Ferenc helytörténészről tudjuk: akik mégis tudtak valamit a műről, sokáig Rubletzky Géza nevéhez fűzték létrehozását. Az egykori takerépkéntár 1906-ban kezdte el építeni kupolás székházát – a terveket Müller Miksa szegedi építész készítette, a kivitelező Koncz Pál építőmester volt –, s a szobormunkákat Balla József vállalta föl. Hogyan került a köztudatba mégis Rubletzky neve a Merkur-szoborral kapcsolatosan? Balla 1907-ben tuberkulózisban megbetegedett, s hosszú szenvedés után elhunyt, a szobrot az ő hívására Vásárhelyre érkező, az ő műhelyében dolgozó Rubletzky fejezte be. A szobor Grünfeld Jakab ércöntő műhelyében nyert vég-ső formát.

S mit kell tudni a korán elhunyt szobrászról, akinek nevéhez végül is leginkább köthető a szobor? Balla József (1883–1907) tizenkét gyermekes hódmezővásárhelyi téglaverő második fiaként látott napvilágot. A hat elemi elvégzése után apja mellett dolgozott, általában pedig, ha csak lehetett, „az agyagot gyúrta”, írja Kőszegfalvi Ferenc. Első szobrocskáit hamar feltűntek a család számára megélhetést biztosító szegedi téglaverő üzem tulajdonosának, Sándor Ferencnek, akinek segítségével az Országos Magyar Iparművészeti Iskolában – a mai Iparművészeti Főiskolán – folytathatott tanulmányokat. Úgy tűnik, vonzódott az antik témákhoz – klasszikus szépségű Venus-szobrát hozzátartozói máig őrzik.

F. CS.

Magyarékat is húzza az a bizonyos ág

Bizonyítvány híján segély sincs

A Magyar család. Egyetlen keresetből négy gyermeket és két unokát eltartani lehetetlen.

Fotó: Tésik Attila

Az önkormányzatnál nincs ember, aki segítene a csanyteleki Magyar családon. A munkanélküli házaspár egy háztartásban él négy gyermekével és két unokájával, s csupán egyetlen keresetből gazdálkodhatnak. A polgármesteri hivatal egy általános iskolai bizonyítvány hiánya miatt nem ad segélyt a családnak.

Több mint tíz éve költözött Budapestről Csanytelekre a Magyar család, de az utóbbi időben vált egyre nehezebbé megélhetésük. A férfi hosszú ideje nem talál munkát a környéken, az asszony munkaviszonyát magas vérnyomása miatt megszüntette bokrosi munkaadója, így kilenc hónap robot után 55 napnyi munkanélküli járulékra lett jogosult. A folyósítás lejártá után a munkügyi központban azt tanácsolták Magyar László-

nénak, hogy jelentkezzen állandó lakhelyén a polgármesteri hivatalnál, s ott közcélú munka fejében kérelmezzon rendszeres szociális segélyt. A kérvényezés megtörtént, azonban a hivatal formai kellékek hiánya miatt nem adta meg a havi 15 ezer 200 forint segélyt, s hiánypótlásra szólította fel az érintettet. Időközben kiderült, hogy a szükséges általános iskolai bizonyítvány már évekkel ezelőtt elveszett, s annak pótlására nincs is remény.

Előző munkahelyeimen is elfogadták ezt a hiányosságot, dolgozhattam is, nem tudom, itt miért nem. Fogalmam sincs, hogy mitévő legyek – sopánkodott a 46 éves asszony. Információnk szerint ilyen eseteknél az illetékesek el szokták fogadni azt, ha az érintett személy büntetőjogi felelőssége tudatában nyilatkozik a legmagasabb iskolai végzettségéről.

– Egy hatósági ellenőrzés során többször hangsúlyozták, hogy a közmunkánál figyelembe kell venni az adott személy legmagasabb iskolai végzettségét, különben a közcélú munka feladatát sem állapítható meg. E tekintetben tehát a bizonyítvány létfontosságú, a nyilatkozatot nem fogadjuk el – reagált megkeresésünkre Lajkó Norbert, a csanyteleki önkormányzat szociális ügyeinek illetékes.

A jogi hercehurca egyetlen eredménye a tanácsstalanság, pedig az ilyen, és az ehhez hasonló esetekre találják fel a családsegítői státust, ami – mint már megírtuk – nem működik Csanyteleken. Magyarék így továbbra is egy keresetből, és kisebbik lányuk gyeséből próbálnak boldogulni – kevés sikerrel.

BÍRÓ DÁNIEL